

עוזר פוגל ז"ל

נפטר בערב סוכות 2002 כמעט בן 70.

הניח אחריו את אשתו אידה, בנותיו נירה וישראלה ובנו אהוד ומשפחותיהם והרבה חברים ומוקירים.

עוזר נולד בסאן פאולו ב-1934
עוזר ומשפחתו עלו בשנת 1956 מריו דה ז'נרו, ברזיל
ממניעים ציוניים והתיישב בקיבוץ ברור חיל.

לאחר תקופה "חקלאית" בפלחה, למד עוזר כלכלה
באוניברסיטת בן גוריון ועבד בהנהלת החשבונות
של הקיבוץ, שם תרם בצניעות, יושר,
חברות ודאגה את תרומתו לחברה.
מקצועיותו זכתה להערכה מכל הגורמים אתם היה בקשר.

אושרו היה אושרם של אידה, נירה, ישראלה, אהוד,
נכדותיו, נכדיו, משפחות, חבריו
וכל קרוביו ועושרו – כולנו.

יהי זכרו ברוך.

אנחנו מלווים היום ליומו האחרון האיש המצויין הזה, עוזר פוגל ז"ל.
אבא למופת, סבא למופת, בעל למופת, ידיד ורע למופת, חבר למופת- אדם למופת.
הוא דאג לכולם באופן אמיתי, בתמימות, באהבה. הוא דאג לכל, בני המשפחה, לחבר הנזקק, לקיבוץ.
בחדרו שבאחרית הימים בסיעודון כתבו הנכדים: "כשמבקשים משהו מסבא, הוא לא אומר אחר כך, הוא תמיד מייד עושה".
מל"ו הצדיקים. לא הרים קול, חיי האישיים, המשפחתיים, הציבוריים ניהל בשקט ובחוכמה. כולו מסירות, כולו נתינה,
כולו אהבה.

נולד לפני 68 שנים בריו דה ז'נרו, ברזיל, משפחה יהודית, מסורתית.
כמו רבים מאיתנו גם הוא התחנך בתנועת הנוער, שם הכיר את אידה, התחתנו ועלו לארץ
יחד עם ההורים של אידה ושל עוזר. כאן פגשו האחים שעלו כבר לפני כן.
כך חשבנו אז – לבוא משפחות שלמות, לבנות חיים חדשים ובית חדש לכל המשפחה בקיבוץ.
ההורים הלכו לעולמם, אבל החיים בקיבוץ ובארץ התמלאו, נולדו הבנות והבן, הבנים הולידו נכדים, עוזר ואידה,
תיבדל לחיים ארוכים, בנו בית לתפארת. הצניעות, הנאמנות, המסירות, אהבת המקום והארץ,
אהבת האדם הם אורח החיים והחינוך לבנים.

אנחנו הקיבוץ מאבדים אדם מבוגר והווייה והמשק שלנו. כחבר תמיד התעניינת בחברים, בבעיות חברתיות,
דאגת לעתיד של החבר ושל המקום, לביטחון הסוציאלי. כאיש משק הקפדת בהנהלת החשבונות שהכל יתנהל
בשלמות, בפרפקציה. הגעת לדרגה גבוהה של מומחיות מקצועית, ליכולות שלך לתבונה שלך אנחנו חייבים לך הרבה,
יושרך יצא למרחוק, כולם סמכו עליך והאמינו לך הן במשק הן בכל גורמי חוץ שאתה היית בקשר.
היית מעורב בעצה ובעשייה בכל התחומים הכלכליים של הקיבוץ.

אנחנו החברים, הידידים והרעים, מאבדים את האנושי שבחברות, לא רק השותפות, אלא הנשמה שבחברות-
הדאגה האמיתית, האהבה, הידידות.

בני המשפחה מאבדים את היתד, המשענת, שסביבה נבנו החיים. מסירותך לאידה, לבנים, לנכדים,

לאחות ולכל בני המשפחה, אין לה שיעור ועין לה תחליף.

ימיך האחרונים היו מלאי סבל, שלא הגיע לך והלב שוב זועק: מדוע צדיק ורע לו? נחמה תימצא רק בשמירת זכרך ובחיים ובאהבה שהענקת לבני משפחתך ולכל אלה שזכו להיות במחיצתך.

עוזר, ידידי ורעי, שכני הטוב, נעמת לי מאוד, לך בשלום, יהי זכרך ברוך.

הספד לעוזר פוגל ז"ל ביום 20/9/02
אברהם שנפלד - מזכיר